

17-02-1957 8/5-53
Utklipp av:

Samleren
Mandul

OHa:
**FRANK BUCHMAN
OG MORALSK OPPRUSTNING**

Det er enklere å lansere teorier enn å skape praktiske resultater, lettere å kritisere folk som gjør en gjerning enn selv å utrette noe. Omtrent slik kommer det til meg når jeg tenker på dr. Frank Buchman og den bevegelse han har skapt — den verdensomfattende Moralsk Opprustning (MRA).

Hans mange motstandere har på en og samme gang beskylldt ham for å være nasist, kommunist, agent for storkapitalen, hykler, fariseer, kjeltring og smart businessmann, en som liker livet på luksushoteller og trives fortreffelig blant sosietetens gallakledte publikum.

Like sterkt som motstanderne har sværtet ham til, har den trofaste skare av hengivne venner beundret og rost ham. For dem er han Frank, den Gudinspirerte lederen, mannen med de geniale organisasjonsevner, mannen med budskapet for vår tid, den enkle, folkelige vennen, som like lekeneft omgås konger og ministre som skopussere og avisgutter.

Frank Buchman er amerika-

ner av sveitsisk avstamning, født i Pennsburg, Pennsylvania. Han fikk sin teologiske utdannelse ved Muhlenberg College og Mount Airy Semnariet i Philadelphia. I noen år arbeidet han som prest og sosialarbeider ved en heim for gutter. Gjennom vekslende erfaringer, der han etter eget si-gende opplevde sin åndelige fallitt, men ble forvandlet ved å møte Kristus som korsets og lidelsens mann, dannet han Oxfordbevegelsen, en bevegelse som oppnådde betydelig utbredelse også i Norge i 1930-årene. Det karakteristiske for denne gruppen var «husmøter» — i elegante hotellsalsonger — et uvanlig «fint» publikum, en åpen og direkte bekjennelse av synder, forvissning om direkte ledelse fra Gud selv i livets aller minste ubetydeligheter.

Det var øyensynlig Frank Buchmans store tanke at Oxfordbevegelsen skulle bli svaret på den indre oppløsning som fant sted i demokratiene. Med en overbevisning som var

til å misunne, proklamerte han land etter land i «brann for Kristus». Norge i «brann», Danmark, England, Sveits, over alt ble folkene tent i «brann» av det lille «team» fra Oxford.

Men selv ikke denne bevegelse klarte å demme opp for katastrofen. For hver dag som gikk, ble det tydeligere og tydeligere at verden nærmet seg en avgjørelse. Folkeforbundet spilte fallitt, nasismen og fasismen voldtok vergeløse nasjoner, og forberedte dødsstøtet mot den europeiske sivilisasjon.

I denne tiden, nærmere bestemt 1938, oppholdt Frank Buchman seg i Sveits, og her var det han unnfanget ideen til Moralsk Opprustning. I en tale han holdt i Ruhr i 1950, har han fortalt det slik:

— For tolv år siden gikk jeg en tur gjennom skogene i Schwartswald i nærheten av Freudensstadt. Verden sto på randen av krig. Det var akkurat som i dag, alle lengtet etter fred og forberedte seg på krig.

Mens jeg gikk slik alene gjennom skogen, var det en tanke som kom til meg: moralsk og åndelig gjenopprustning — moralsk og åndelig gjenopprustning. Den neste store verdensbevegelse vil bli en bevegelse for moralsk opprustning av alle nasjoner.

Noen dager senere var jeg i London, i East-End hvor den britiske arbeiderbevegelse begynte. Arbeiderne ga sin tilslutning. Moralsk Opprustning gikk over verden. Avisene skrev om det, kringkastingen fortalte om det. I dag, tolv år etter, samles folk omkring i verden for å planlegge en moralsk opprustning av sine land.

Den 1. september 1939 kom med den tyske innmarsj i Polen. Frank Buchman satte kursen over Atlanterhavet til De forente stater. Her oppholdt han seg under hele krigen. Framstående amerikanere som Harry S. Truman, Marshall og flere har framholdt at MRA og dens leder ga et betydelig bidrag til de amerikanske krigs anstrengelser ved den innflytelse deres arbeid hadde på folkene i rustningsindustrien og de vepnede styrker. Offiserer sa at soldater som tilhørte Moralsk Opprustning, kjempet bedre enn andre.

Da krigen var over, gjenopptok Frank Buchman sin virksomhet på det europeiske kontinent. Nå utropte han sin ide som det eneste alternativ til en framstormende verdenskommunisme. Valget står etter hans mening mellom en moralsk opprustning av demokratiene eller undergang i slaveri under kommunistisk diktatur.

Hovedkvarteret til bevegelse

sen ligger i Caux i Sveits. Tusener av mennesker fra hele verden møtes her for å drøfte sin egen og sitt lands stilling. Fagforeningsveteranen møtes med industriherren, tilhengeren av jernhard kolonipolitikk med det etterlyste medlemmet av den nasjonale frigjøringsbevegelse, en kan i sannhet tale om de forente nasjoner.

Det er et interessant faktum at Frank Buchman opptrer der faren for kommunistisk ekspansjon er størst. Således talte han fra Ruhrområdet ved den kritiske situasjon i Tyskland for noen år siden, og han har også besøkt India og andre koloniland.

Bevegelsen sier om seg selv at den har gjenopplivet de første tiders kristendom. De vandrer i apostlenes fotspor, har ingen lønn for sitt arbeid, men lever i tro. Og de føyer til at de har ikke lidt noen nød — og det vil vi gjerne tro.

Det kunne være fristende å komme med en kritikk av Moralsk Opprustning, stoff er der nok av. Men som jeg sa i begynnelsen, det er lettere å kritisere andre enn selv å gjøre noe.

Men allikevel: har denne bevegelse noen framtid? Meget, uendelig meget tyder på at den ikke har det. Og den som lever, får se.